

**Posudek na diplomovou práci Martina Holuba
“Postmodernism in British and American Comics: Postmodernist overtones
in the works of Alan Moore and Grant Morrison”**

Jako téma své diplomové práce si Martin Holub zvolil zkoumání postmodernistických aspektů v současném anglo-americkém comicsu pro dospělé čtenáře, označovaného spíše termínem grafický román nebo grafická novela. Pro svou analýzu si autor vybral dva přední představitele tohoto žánru ve Velké Británii a Spojených Státech, Alana Moorea a jeho *Watchmen*, respektive Granta Morrisona a jeho *Animal Man*. Domnívám se, že se jedná o velmi zajímavou volbu, která prověřila diplomantovy teoretické, analytické a interpretační schopnosti a to především ze dvou důvodů: zaprvé, comics jako žánr je stále ještě poněkud opomíjen v literárně-teoretických diskusích a jedná se tedy z tohoto hlediska o jakési „pole neorané“, a zadruhé, už ze své podstaty je comics jako literárně-vizuální médium velmi přístupné nejrůznějším postmodernistickým sebereflexivním a metanarativním strategiím jak na úrovni vyprávění, tak na úrovni grafické struktury.

Diplomová práce Martina Holuba je koherentní, neodbočuje zbytečně od daného tématu, je doplněná vyváženým počtem vhodně zvolených citací z primárních i sekundárních zdrojů. Práce je psaná čtivým stylem s nadstandardně bohatým jazykovým registrem. Je více než zřejmé, že autor je s daným tématem velmi dobře obeznámen a že ho k napsání práce vedl především vlastní zájem o problematiku spojenou se současným anglicky psaným comicsem. Jako své teoretické východisko pro pojetí současného comicsu jako typicky postmoderního média si diplomant určil tři výrazné rysy postmodernistické literatury jako takové – derridovskou dekonstrukci textu, intertextovost a metafikci, ke kterým v praktické části ještě přidává další sebereflexivní strategie jako problematizaci narativní autority, parodii a alternativní konstrukce příběhu. Rád bych se diplomanta zeptal, co ho vedlo k výběru těchto tří základních (a ostatních) strategií, jaké další postmodernistické strategie lze v současném comicsu těchto dvou autorů (a možná nejen jich) také vysledovat, a zda existují i nějaké takové strategie, které si comicsoví autoři „vypůjčili“ z jiných médií než literárních, např. kinematografie či jiných druhů vizuálního umění.

Praktická část práce pak analyzuje a interpretuje vybrané grafické novely vzhledem k danému tématu, a zde je nutné ocenit autorovu schopnost propojení teoretických poznatků a konkrétní práce s literárním textem. Tato část je, v nejlepším slova smyslu, vyčerpávající co do zpracování témat i jejich ilustrace na konkrétních příkladech prostřednictvím citací z primárních zdrojů. Velmi důležitou součástí práce je soubor příloh, obsahující ukázky z analyzovaných textů. Z hlediska čtenáře je škoda, že tento obrazový materiál je poněkud disproportionální v neprospěch Mooreova *Watchmen* (pouze 7 z celkového počtu 38 příloh) – větší množství ilustrativních materiálů pro čtenářovu lepší názornou představu by této části práce prospělo, ostatně tak jak to autor učinil v případě Morrisonova *Animal Man* kde je tato propojenost opravdu vynikající.

Z výše uvedených důvodů se domnívám, že diplomová práce Martina Holuba je velmi zajímavá, dobře strukturovaná, a podepřená důkladnou znalostí a využitím primárních i relevantních sekundárních zdrojů. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

V Praze 19.4. 2011

.....
PhDr. Petr Chalupský, Ph.D.
oponent

